

A la tres

David González

dgonzalez@avui.cat

La trampa de la 'lideresa'

El mateix dia que Maleni la 'reproba' venia d'estranguis a Barcelona a estrenar l'AVE –entre la impecable indiferència institucional del president Montilla i el cabreig del personal–, la *lideresa*, com es coneix al PP la presidenta de la comunitat de Madrid, donya *Ehpe* Aguirre, passava per Lleida per anunciar una altra bona nova: la creació d'una escola a Madrid amb el català com a llengua vehicular de l'ensenyament. Ahir, a alguns analistes els va faltar temps per lloar la proposta; de fet, gairebé van demanar la Creu de Sant Jordi per a donya *Ehpe* davant de tanta sensibilitat pluralista. I altres van burxar en la suposada contradicció amb la carregada de Rajoy i Arenas contra l'andalús Chaves per voler incorporar el català, el basc i el gallec a l'Escola Oficial d'Idiomes a Andalusia. Fins i tot el conseller d'Educació valencià, Alejandro Font de Mora, reaccionava indignat assegurant

“Com que la «colònia catalana» tindrà escola en català a Madrid, aquí l'hem de posar en castellà per a la «colònia castellana»”

que el seu govern prefereix “potenciar l'anglès en lloc de qualsevol llengua estrangera”. El conseller Maragall, en canvi, va fugir del parany com gat escaldat, ni que sigui perquè és a l'electorat socialista menys entusiasta amb la immersió a qui el PP adreça ara els seus cants de sirena desafinada, un cop desactivats els Ciutadans de Rivera. I és que, de contradicció, cap. El que donya *Ehpe* va anunciar amb posat i veueta de *maestrilla pizpireta*, que diria Arzalluz, és una trampa com un cabàs per avalar l'ofensiva del PP contra el model català d'immersió per la via compensatòria. Es tracta de reconquerir per al castellà les escoles catalanes, però amb *finezza*. Com que Aguirre promet que posarà a Madrid una escola catalana per a la *colònia catalana*, aquí hem de posar escoles en castellà per a la *colònia castellana* a fi d'assegurar el bilingüisme que tenim més que assegurat. Ni a Vidal-Quadras se li hauria acudit. Però no cola.

EDITORIAL

L'educació ha de defugir la demagògia

Avui està convocada una vaga en el sector de l'ensenyament a Catalunya. És un pols dels sindicats al conseller Ernest Maragall. No els agrada, entre moltes altres coses, el document de bases per a la futura llei d'educació. El sistema d'elecció dels directors dels centres, per exemple, és una novetat que mestres i professors no veuen gaire clar. Pel que diuen els experts consultats per l'AVUI, el que vol fer el departament dringa bastant bé. És lògic, però, que els mestres no vulguin perdre cap dret i que, a l'avançada, vegin amb recel qualsevol canvi que pensin que pot afeblir el seu gremi, ja prou debilitat pel poc suport que reben de les famílies i dels mateixos alumnes.

El conseller d'Educació, segurament, no ha estat prou hàbil amb les formes. Si hagués aconseguit més complicitats abans de presentar aquest document de treball, ara no es trobaria amb aquesta vaga que pot fer anar coixa tota l'ambició d'aquesta llei. És veritat, però, que els mateixos mestres estan dividits i que hi ha una certa contestació cap als sindicats. Se'ls critica la precipitació a dir que no, de patac, al que és tot just un document de treball per a la futura llei d'educació. Aquest mateix cap de setmana, a Banyoles, el grup de treball d'EDU 21 celebra unes jornades amb mestres sobre el model de direcció de centres. El debat per buscar solucions és positiu.

Al discurs d'investidura de 1980, Jordi Pujol ja va dir que això de l'ensenyament ho hauríem de mirar. Han passat 27 anys i, entre uns i altres, no s'ha fet prou bé, no ha sigut la prioritat i ara és l'hora d'arreglar-ho. Per centrar el debat i per buscar les solucions adients, cal situar-nos al marge de la plaga “bonista” que emmanilla el país i, sobretot, convé aparcar la demagògia. Catalunya necessita un bon professorat, suficient en nombre, preparat, motivat i recolzat. Tan sols així s'arribarà a una escola que iguali per dalt i no per baix, que no criminalitzi l'excel·lència i que torni a dotar d'autoritat els ensenyants perquè puguin fer classe amb condicions. La formació és la clau de la nostra subsistència. Només si aconseguim mantenir i millorar la formació, Catalunya pot tenir un gran futur. Altrament, pinten bastos.

Les cares de les notícies

PRESIDENT DE VENEÇUELA

Hugo Chávez

Les hores baixes

Els veneçolans van donar un seriós avís a Chávez el dia que va perdre el referèndum per reformar la Constitució i des de llavors ençà la seva popularitat no ha parat de baixar. Del 65% de suport que ostentava fa dos anys ha passat al 38%. Falten aliments bàsics, com a conseqüència de la política econòmica chavista, i hi ha més inseguretat ciutadana. Arriben les hores baixes.

ALCALDESSA DE RUBÍ

Carme Garcia

Triangle de creixement

Els alcaldes de Sant Cugat del Vallès, Lluís Recoder; Rubí, Carme Garcia, i Cerdanyola del Vallès, Antoni Morral, van signar ahir la constitució del consorci Catalonia Innovation Triangle (CIT), que vol impulsar el creixement econòmic i científic a l'entorn de la AP-7 i la B-30. És un triangle amb més de 200.000 habitants, que genera el 3% de la riquesa del país i vol anar molt més enllà.

CANDIDAT DEMÒCRATA

Barack Obama

L'esperança ja és el gran favorit

La febre Obama s'ha disparat. De l'esperança, el senador demòcrata ha passat a ser el gran favorit per obtenir la nominació per a les presidencials del novembre. Després d'haver resistit davant Clinton en el Superdimarts, Obama ha arrasat als Estats de Virgínia i Maryland i al Districte de Colúmbia, amb percentatges que oscil·len entre el 60% i el 75% dels delegats. Un avantatge, ara sí, decisiu, i letal per a les aspiracions de Hillary, la qual, fins i tot incloent en el recompte els superdelegats provisionals, queda enrere per primer cop en nombre de delegats. El *yes, we can* ja sembla imparable.

DAVANTER DEL BARÇA

Samuel Eto'o

Un retorn massa llarg

Diumenge va jugar la final de la Copa d'Àfrica. Fins avui, quatre dies després, no se li veurà el pèl per Barcelona mentre els seus companys estan, des d'ahir, concentrats a El Montanyà. No té cap sentit que trigui quatre dies a arribar a Barcelona, i menys quan està lesionat i quan Touré Yayá ja porta tres dies aquí. Massa privilegis per a Eto'o. Algú l'ha de posar a to.

L'ha dita grossa

“Seré la dona de Sarkozy fins a la mort”

Carla Bruni

CANTANT I PRIMERA DAMA DE FRANÇA